

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА”

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.А.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ XVI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ “АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

2025

років освітніх традицій

12-13 ГРУДНЯ 2023 РОКУ

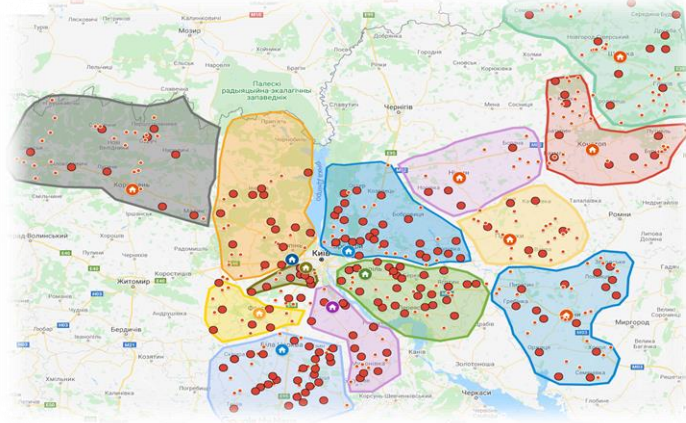

Рис.1 Схема розташування логістичних центрів

Література:

1. ДСТУ-Н Б Б.1.1-12:2011. Настанова про склад та зміст плану зонування території (зонінг), затв. Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 15 грудня 2011 р. № 345. Видання офіційне. – Київ, 2011.
2. Федорченко М. С. Зауваження до проекту Закону України «Про зонування земель» [Електронний ресурс] / М. С. Федорченко // Сайт ІРЦ «Реформування земельних відносин». – Режим доступу: <http://www.myland.org.ua/userfiles/file/MLzoning.doc>.
3. Логістика [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://studme.com.ua/1584072014244/logistika/logistika.htm>.

УДК 323.2:327

ВПЛИВ НАУКИ НА РОЗВИТОК СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Титаренко Л.М.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
titarenkolm@gmail.com

Важливою особливістю розвитку сучасного суспільства є стрімко зростаюча роль науки, вплив якої опосередковується через нову техніку, технології, планування й управління. Експерти в більшості визначають науку як особливу динамічну систему знань про навколишній світ, закони природи, суспільства та мислення людини. Ці процеси залишаються актуальними і потребують постійного дослідження.

Українська наука зараз переживає переломний етап. За 10 останніх років (з 2010 р. по 2020 р.) реальні обсяги наукових досліджень і розробок в Україні скоротилися на 45%, а чисельність дослідників – більш, ніж вдвічі, на 62%. Україна ввійшла до числа країн з найменшою концентрацією дослідників – 11 осіб на 10000 населення проти 55 в країнах Європи та ОЕСР [1]. А за час війни постраждала також і наукова інфраструктура.

Водночас соціально-економічні виклики, які має Україна в умовах воєнного стану вимагають вибудувати нову систему взаємовідносин науки і суспільства, підвищити її значимість як у науково-технічному прогресі та інноваціях, так і в посиленні обороноздатності країни, формуванні національних стратегій розвитку, воєнних доктрин. Доцільним є розширення міжнародної співпраці в науковій сфері.

Так за результатами співпраці з іноземними партнерами у 2023 році різноманітна підтримка сферам освіти та науки України здійснювалась у рамках понад 160 проєктів і програм із загальним обсягом фінансування близько 1,2 млрд євро. Загалом відгукнулися більш ніж 50 організацій та урядів іноземних країн, серед яких спеціалізовані структури ООН, органи ЄС, уряди країн, міжнародні громадські організації [2].

Нагромадження загальної суми знань впливає на структуру науки і вимагає все більшого поділу праці між ученими. Суттєве значення мають гуманітарні і суспільні науки, що формують методи пізнання, логіку та гносеологію. Розвиток науки це безперервне вироблення нових знань, котрі адекватно відображають реальність, та монтування в уже існуючу систему знань, що слугують розумінню та перетворенню суспільства. Аналітики доводять, що характерні особливості розвитку науки – це систематичний і раціональний характер її методів та сфер застосування; спадкоємність передачі наукових знань у процесі формування і відтворення кадрів.

Наука як соціальне явище виражає сутнісні інтереси людства, виступає потужним інтелектуальним засобом пізнання і освоєння дійсності, безпосередньою продуктивною силою в розвитку сучасної цивілізації. Водночас наука вже проникла в такі глибини суспільства, що кожний подальший свій крок вперед учені повинні погоджувати з інтересами людини і робити це неодмінно свідомо, виявляючи високе почуття соціальної відповідальності.

Так сучасні процеси глобалізації внесли певні корективи в роль людини, яка сьогодні є засобом для досягнення економічних, політичних, ідеологічних, соціальних та культурних цілей. Це негативно впливає на розвиток особистості, оскільки відбувається процес мінімізації людського фактору.

Наразі наукова діяльність здійснюється в певній системі відносин, в певних формах організації і управління, орієнтованих на забезпечення постійного процесу приросту знань і їх використання на практиці. У ході наукової діяльності здійснюється взаємодія людей, відповідальних за генерування знання, причому типи взаємодії залежать від конкретних соціокультурних умов та обставин.

Тому впровадження інновацій у сучасних умовах повинно визначатись етичними правилами, які зроблять цей процес безпечним та прийнятним для сучасного суспільства. До основних етичних принципів втілення інноваційних досягнень аналітики відносять: дотримання балансу між прагненням отримати прибуток від впровадження інновацій та соціальною справедливістю; неприпустимість надмірного контролю за життям людини та суспільства за

допомогою новітніх технологій; зменшення негативного впливу інноваційних розробок на довкілля та здоров'я людини.

В ХХІ столітті є небезпека того, що людина поступово переходить на підтримання мозкової активності технологічними засобами прогресу опрацьовуючи інформацію, яку черпає з глобальної інформаційної бази – Інтернету. У свою чергу скорочується кількість інноваційних ідей і самостійних розумових процесів, і людство в основній масі виступає пасивним інформаційним споживачем.

Учені аналітики зауважують, що прибуток від комерціалізації інновацій повинен бути каталізатором економічного розвитку, а не ірраціональним бажанням суб'єкта господарювання. Впроваджуючи інновацію, необхідно усвідомлювати соціальний ефект від її втілення. Інновації можуть бути шкідливими, умовно-нейтральними чи корисними для довкілля, вони можуть бути прийнятними або сумнівними з етичної точки зору. Якщо прибуток стає єдиним критерієм комерціалізації, то результати інноваційної діяльності можуть бути цілком непередбачуваними.

У цілому, підтримуючи роль розвитку науки країни, слід акцентувати увагу на відповідальності держави за стан національного освітнього та науково-технологічного потенціалів й вироблення заходів державної політики щодо збереження органічного взаємозв'язку цих процесів, а також заохочувати національний бізнес в інтересах спільного використання наукових досягнень різними стейкхолдерами для відновлення та розвитку економіки.

Література:

1. Структурні реформи, які здатні змінити Україну. RUL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/05/31/687649/>

2. Освіта і наука України в умовах воєнного стану. інформаційно-аналітичний збірник. RUL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/serpneva-konferencia>

УДК 727.1

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ МЕРЕЖІ СІЛЬСЬКИХ ШКІЛ

Тишкевич О.П.

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія
Кондратюка»

olgatyshkevych3639@gmail.com

В умовах реформи освітньої галузі, яку Україна продовжує у період повномасштабної війни, виникає потреба в удосконаленні мережі та будівель закладів загальної середньої освіти. [1] У загальній кількості таких закладів сільські школи складають дві третини (11,3 тис.). У 2021 році в Україні за підрахунками Інституту освітньої аналітики 1,1 мільйона учнів навчались у сільській місцевості. Переважна більшість сільських закладів загальної середньої освіти мають малу наповнюваність. [2] Заклади загальної середньої освіти малої наповнюваності вирізняються більшою вартістю навчання,